

Kradzież tożsamości czasopism naukowych

Natalia Białka

ORCID 0000-0002-2557-8410

*Instytut Studiów Informacyjnych, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej,
Uniwersytet Jagielloński*

Abstrakt

Cel/Teza: Celem artykułu jest prezentacja historii kradzieży czasopism naukowych oraz przedstawienie najnowszej wiedzy na temat tego zjawiska. W artykule dokonano przeglądu metod działania cyberprzestępców oraz algorytmów wykrywania wprowadzonych czasopism naukowych.

Koncepcja/Metody badań: Problematyka kradzieży tożsamości periodyków naukowych została opisana na podstawie analizy i krytyki dostępnego piśmiennictwa przedmiotu za lata 2014–2020. Kradzieże tożsamości czasopism *Sylvan*, *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, *Systems Science* oraz *Polish Polar Research* zostały ukazane z wykorzystaniem metody studium przypadku.

Wyniki i wnioski: Szczegółowa charakterystyka zagadnienia doprowadziła do ustalenia, że cyberprzestępstwo kradzieży tożsamości periodyków naukowych jest szczególnie niebezpieczne dla integralności komunikacji naukowej, naruszając zasady rzetelności publikacji naukowych i negatywnie zniekształcając wizerunek nauki.

Oryginalność/Wartość poznawcza: Przeprowadzona analiza i krytyka literatury przedmiotu umożliwiła ukazanie kompleksowego obrazu kradzieży tożsamości czasopism naukowych. Zastosowana metoda analizy przypadków kradzieży tożsamości pism *Sylvan*, *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, *Systems Science* oraz *Polish Polar Research* pozwoliła przybliżyć to cyberprzestępstwo na gruncie krajowego czasopiśmiennictwa.

Słowa kluczowe

Czasopisma naukowe. Journal phishing. Kradzież tożsamości czasopism naukowych. Uprowadzone czasopisma.

Otrzymano: 8 listopada 2020. Zrecenzowano: 28 listopada 2020. Poprawiono: 3 grudnia 2020.

Zaakceptowano: 9 grudnia 2020.

---

1. Wprowadzenie

Czasopisma podszywające się pod renomowane periodyki naukowe są określane w anglojęzycznym piśmiennictwie naukowym jako *hijacked journals*, *cloned journals* lub *replica journals* (Asim & Sorooshian, 2020; Zeeshan et al., 2020). Termin *hijacked journals* został wprowadzony w 2012 r. przez Mehrdada Jalaliana, który jako pierwszy zwrócił uwagę na zjawisko kradzieży tożsamości czasopism naukowych. W polskiej literaturze przedmiotu funkcjonuje dosłowne tłumaczenie terminu *hijacked journals* – kradzione czasopisma lub porwane czasopisma (Burdzik, 2017; Krajewski & Modrzewska, 2015; Kulczycki, 2015).

Przywłaszczenie tożsamości czasopisma naukowego jest formą *journal phishingu* i polega na stworzeniu fałszywej strony internetowej pisma naukowego, imitującej jego stronę oficjalną. Wersja upozorowana jest identyczna lub prawie identyczna z oryginałem i zwykle

zawiera autentyczne dane czasopisma, takie jak: tytuł, numer ISSN, adres wydawniczy oraz skład rady redakcyjnej. Do możliwych modyfikacji wprowadzanych przez cyberprzestępców można zaliczyć: rozszerzenie profilu wydawniczego na bardziej multidyscyplinarny, przejście na język angielski (jeśli czasopismo jest nieanglojęzyczne), zmianę częstotliwości ukazywania się, wprowadzenie nowych adresów mailowych, telefonów i numerów kont bankowych. Domena internetowa skradzionego czasopisma również może się nieznacznie różnić od oficjalnej domeny, zwykle pojedynczym znakiem lub rozszerzeniem (Dadkhah et al., 2015a; Sorooshian, 2016). Niektórzy cyberprzestępcy nie ograniczają się do stworzenia jednej fałszywej strony, ale tworzą kilka wersji strony pod różnymi adresami internetowymi, nierzadko wykorzystując wygasłe domeny czasopism (Kotlarek-Naskręt & Hajduk, 2015). Dadkhah, Seno i Borchartd zanotowali też przypadki przejścia pełnej kontroli nad autentycznymi stronami internetowymi czasopism naukowych, które wynikały z luk w ich systemach zabezpieczeń. Uprowadzony adres URL był obecny we wszystkich dostępnych naukowcom bazach danych, a cyberprzestępcy wykorzystywali metodę tzw. *email spoofingu*, rozsyłając do badaczy z oficjalnej domeny zaproszenia do publikowania (Dadkhah et al., 2017).

Warto zaznaczyć, że uprowadzone czasopisma nie są tożsame z drapieżnymi periodykami (Dadkhah & Maliszewski, 2015). Główną intencją cyberprzestępców dokonujących kradzieży tożsamości periodyków naukowych jest chęć maksymalizacji zysku. Czasopisma podszywające się pod periodyki *bona fide* oferują za odpowiednią opłatą możliwość opublikowania artykułu, zatem im większa liczba nadesłanych manuskryptów tym większe ich dochody. Po uiszczeniu przez nieświadomych uprowadzenia czasopisma autorów wymaganej opłaty część pozyskanych artykułów zostanie opublikowana bez deklarowanej procedury recenzji, indeksacji i archiwizacji, w modelu drapieżnego publikowania, a część wcale nie zostanie opublikowana. Oprócz wyłudzenia pieniędzy za publikacje, kradzione czasopisma monetyzują dostęp do archiwum wcześniejszych numerów pisma (Günaydin & Doğan, 2015; Jalalian & Dadkhah, 2015).

Celem artykułu jest przedstawienie cyberprzestępstwa kradzieży czasopism naukowych w aspekcie historycznym, jak również ukazanie najnowszej wiedzy na temat tego zjawiska. W artykule przeanalizowano mechanizmy działania cyberprzestępców, zaprezentowano wskazówki i algorytmy pozwalające ustrzec się przed publikowaniem w uzurpowanych periodykach, a także nakreślono historię kradzieży tożsamości czterech polskich czasopism naukowych: *Sylwana*, *Inżynierii Chemicznej i Procesowej*, *Systems Science* oraz *Polish Polar Research*.

2. Metody wykorzystane w badaniu

Zagadnienie kradzieży tożsamości periodyków naukowych zostało usystematyzowane w oparciu o metodę analizy i krytyki dostępnego piśmiennictwa przedmiotu za lata 2014–2020. Publikacje naukowe zgromadzono, bazując na zasobach multiwyszukiwarki EBSCO Discovery Service, udostępnianej przez Bibliotekę Jagiellońską i agregującej większość prenumerowanych przez nią baz danych, a także na zasobach specjalistycznej wyszukiwarki internetowej tekstów naukowych Google Scholar. Sformułowano dwa zapytania wyszukiwawcze: „hijacked journals” oraz „hijacked journal”. Zasięg chronologiczny ograniczono do

lat 2010–2020, natomiast zasięg językowy do języka angielskiego i polskiego. Eksplorację kontynuowano do momentu teoretycznego nasycenia. Dokonano selekcji wyszukanego zbioru publikacji, dobierając do analizy i krytyki jedynie artykuły naukowe na temat kradzieży tożsamości periodyków naukowych (w tym również artykuły wstępne i listy otwarte do redakcji czasopism naukowych) (Cisek, 2010). Dodatkowo przeanalizowano zawartość treściową wpisów na blogu Jeffreya Bealla *Scholarly Open Access*, wybierając do badań jedynie te dotyczące zjawiska kradzieży tożsamości czasopism naukowych.

Kradzieże tożsamości czasopism *Sylvan*, *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, *Systems Science* oraz *Polish Polar Research* zostały ukazane z zastosowaniem metody studium przypadku. Dobór uprowadzonych periodyków dokonano na podstawie listy Jeffreya Bealla *Hijacked Journals*, dostępnej na archiwizowanej wersji bloga *Scholarly Open Access* (Beall, 2016) oraz listy *Hijacked Journals* autorstwa anonimowego badacza zamieszczonej na blogu *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* (Hijacked Journals, 2020), selekcyjując do analizy jedynie przypadki kradzieży czasopism naukowych wydawanych na terenie Polski (Baxter & Jack, 2008).

3. Stan badań

Obecność drapieżnych i uprowadzonych czasopism naukowych w systemie komunikacji naukowej stanowi szczególny obszar zainteresowania naukowców z różnych dziedzin wiedzy. Zjawisko kradzieży tożsamości periodyków naukowych doczekało się jednak znacznie mniej publikacji niż samo drapieżne publikowanie.

Publikacje dotyczące kradzieży tożsamości periodyków naukowych zaistniały w światowej literaturze przedmiotu w 2014 r. Wśród artykułów na temat uprowadzonych czasopism dominują artykuły o charakterze informacyjnym, popularyzującym wiedzę badaczy odnośnie zjawiska kradzieży tożsamości periodyków naukowych i sposobów ich identyfikacji. Zaliczyć do nich możemy krótkie, ostrzegające artykuły wstępne (Dadkhah & Borchardt, 2016; Jalalian, 2014b; Memon, 2019; Trapp, 2020; Van Zundert & Klein, 2019; Watson, 2015; 2018), listy otwarte do redakcji czasopism (Asim & Sorooshian, 2020; Dadkhah, 2016; Dadkhah & Stefanutti, 2015; Dadkhah & Sutikno, 2015; Devnani & Gupta, 2015; Nieradko-Iwanicka, 2015; Santos Martins et al., 2016; Zeeshan et al., 2020) oraz przeglądowe publikacje zawierające ogólne wskazówki i algorytmy pomagające w rozpoznaniu uprowadzonych czasopism (Asadi et al., 2017; Bohannon, 2015; Dadkhah, 2015; Dadkhah et al., 2015b; Dadkhah et al., 2018; Jalalian & Mahboobi, 2014; Shahri et al., 2017).

Wraz ze wzrostem liczby skradzionych periodyków naukowych coraz więcej artykułów prezentowało badania dotyczące kradzieży tożsamości czasopism naukowych. Artykuły te można podzielić na dwie grupy: naukowe prowokacje oraz naukowe śledztwa. Naukowe prowokacje ukazują łatwość przejęcia tożsamości periodyków naukowych. Wśród nich szczególnie interesujący jest eksperyment przeprowadzony przez Dadkhaha, Seno i Borchardta, polegający na kradzieży tożsamości dziesięciu zawieszonych czasopism, stworzeniu ich fałszywych stron internetowych i wysokim wypożyczonaniu tych stron za pomocą technik SEO w wyszukiwarkach internetowych. Podobne doświadczenie zostało przeprowadzone przez Johna Bohannona, który dokonał kradzieży chorwackiego czasopisma *Život Umjetnosti* (Bohannon, 2015; Dadkhah et al., 2017). Z kolei naukowe

śledztwa podejmują próbę rozpoznania tożsamości cyberprzestępców, ustalenia metod ich postępowania oraz powiązania ich z konkretnymi porwanymi tytułami. Na uwagę zasługuje naukowe dochodzenie Jalaliana i Dadkhaha, którzy, wykorzystując dostępne narzędzia identyfikacji właścicieli domen internetowych i adresy IP ich komputerów, ujawnili pseudonimy dwóch największych, działających niezależnie od siebie, cyberprzestępców: Jamesa Robinsona i Ruslana Boranbaeva. Dodatkowo Jalalian i Dadkhah zdemaskowali profesję trzeciego cyberprzestępcy odpowiedzialnego za kradzież czasopism naukowych – profesora informatyki z Arabii Saudyjskiej (Jalalian & Dadkhah, 2015).

W polskim piśmiennictwie naukowym problematyka kradzionych czasopism nie została dotąd ukazana dostatecznie. Wzmiankowano o niej najczęściej przy okazji analizowania zjawiska drapieżnego publikowania (Burdzik, 2017; Krzych, 2017; Kulczycki, 2015; Rychlik & Theus, 2018; Szczepaniak, 2017). Wśród polskich publikacji można wyróżnić jedynie artykuły przeglądowe, opisujące zjawisko porwania periodyków naukowych. Krajewski i Modrzewska zaprezentowali schemat działania cyberprzestępców przywłaszczających tożsamość akademickich czasopism, uzupełniając ten opis przykładem uprowadzenia wydawanego co miesiąc *Sylwana* (Krajewski & Modrzewska, 2015). Nieradko-Iwanicka, przedstawiając mechanizmy kradzieży periodyków naukowych, ukazała własny przypadek przesłania manuskryptu do uprowadzonej wersji półrocznika *Ciência e Técnica Vitivinícola* (Nieradko-Iwanicka, 2015). Z kolei Kotlarek-Naskręt i Hajduk przeanalizowały zagrożenia wynikające z procedury porwania czasopism i zaproponowały metody przeciwdziałania z wykorzystaniem współpracy kadry naukowej z pracownikami bibliotek (Kotlarek-Naskręt & Hajduk, 2015). Zagadnienie uprowadzania czasopism nie doczekało się jeszcze wyczerpującego opracowania badawczego na gruncie literatury krajowej.

4. Cyberprzestępcy i metody ich postępowania

Cyberprzestępcy dokonujący kradzieży stron internetowych czasopism naukowych posiadają zwykle zaawansowane umiejętności informatyczne. Ich strategia działania jest przemyślana i wykorzystuje najnowsze osiągnięcia w rozwoju metod socjotechniki oraz natarczywego marketingu mailowego. Internetowi przestępcy dopuszczający się przywłaszczenia tożsamości czasopism są również zaznajomieni z przepisami ewaluacji dorobku naukowego przeprowadzanej przy przyznawaniu stopni i tytułów naukowych oraz awansów naukowych, tym samym znają bardzo dobrze pilną potrzebę naukowców do publikowania jak największej liczby publikacji w jak najkrótszym czasie, w uproszczony sposób zwerbalizowaną hasłem „publikuj lub giń” (ang. *publish or perish*). Cyberprzestępcy świadomie dokonują selekcji swoich ofiar, jednak dużym uogólnieniem jest przeświadczenie, że wybierają najczęściej mniej doświadczonych badaczy na początku kariery naukowej, przeważnie z niewielkim dorobkiem naukowym, głównie z krajów rozwijających się (Günaydin & Doğan, 2015; Sorooshian, 2016), gdyż starsi naukowcy, nieobeznani z najnowszymi technologiami środowiska internetowego, również mogą wykazywać podatność wiktyimizacyjną i stanowić łatwy cel dla cyberprzestępców.

Wybór periodyku jest podyktowany jego prestiżem, więc przede wszystkim przywłaszczane są czasopisma legitymujące się wskaźnikami cytowań i indeksowane w naukowych bazach danych. Uprowadzone periodyki nie są jednak czasopismami z najwyższymi indeksami

wplywu, gdyż mailowe zaproszenia kierowane do autorów z obietnicą szybkiej publikacji od najbardziej renomowanych czasopism nie brzmiałyby wiarygodnie. Najbardziej na kradzież tożsamości są narażone mniej znane specjalistyczne czasopisma nieanglojęzyczne, wydawane samodzielnie przez niewielkie stowarzyszenia naukowe, nieposiadające wersji elektronicznej i ukazujące się jedynie w formie drukowanej. Przestępcy internetowi atakują zarówno czasopisma naukowe z krótkim stażem wydawniczym, jak również periodyki z długoletnią tradycją (Dadkhah et al., 2016a; Kolahi & Khazaei, 2015; Lukić et al., 2014; Memon, 2019; Menon & Khosravi, 2019).

Cyberprzestępcy posilają się agresywnymi kampaniami mailingowymi, aby zainteresować jak największą liczbę naukowców fałszywą stroną uprowadzonego czasopisma. Spersonalizowane maile zachęcające do publikacji w ukradzionym czasopiśmie zawierają adres repliki strony internetowej, którą nieświadome ofiary traktują jako oficjalną stronę internetową czasopisma. Badacze trafiają na sklonowaną stronę uprowadzonego czasopisma również przez wyszukiwarkę Google, która często wyżej pozycjonuje imitacje stron uprowadzonych czasopism niż ich autentyczne wersje, co powoduje, że autorzy klikają w wyżej wyświetlony wynik wierząc, że jest on najbardziej relewantny. Niektórzy cyberprzestępcy hakują także profile internetowe czasopism na portalu Wikipedia oraz w bazach Web of Science, wprowadzając tam linki do sfingowanych stron internetowych i w ten sposób przekierowując do nich ruch internetowy (Dadkhah et al., 2016b; Lukić et al., 2014; Menon, 2019).

Własność domeny strony internetowej przejętego czasopisma jest ukryta, co znacznie utrudnia identyfikację cyberprzestępców. Podjęcie przeciwko ukradzionym periodykom odpowiednich kroków prawnych jest niezwykle trudne, gdyż ich domeny są najczęściej zarejestrowane w innym kraju niż domeny autentycznych czasopism. Większość z nich znajduje się również poza zasięgiem zachodnich regulacji prawnych (Günaydin & Doğan, 2015). Dlatego znaczna część czasopism, których tożsamość została uprowadzona ogranicza się jedynie do opublikowania na swojej stronie internetowej ostrzeżenia o pojawieniu się fałszywego periodyku.

Badania Jalaliana i Dadkhaha analizujące każdy rozpoznany przypadek ukradzionego periodyku pozwoliły jednak na ustalenie, że zaledwie trzech internetowych przestępców było odpowiedzialnych za wszystkie uprowadzone czasopisma naukowe w latach 2011–2015. Pierwszy z nich, używający pseudonimu James Robinson i rejestrujący swoje fałszywe domeny w Zjednoczonych Emiratach Arabskich był hakerem-amatorem, bez znacznej wiedzy na temat Web designu. Drugi, znany jako Ruslan Boranbaev lub „King of hijacked journals”, był specjalistą technologii IT, pochodzącym z Europy Wschodniej, którego opus magnum było stworzenie imitacji strony bazy Web of Science w celu gromadzenia maili badaczy. Trzecim cyberprzestępcą był profesor informatyki wykładający na jednym z uniwersytetów w Arabii Saudyjskiej, współzałożyciel platformy WordPress Experts (Jalalian & Dadkhah, 2015).

Po raz pierwszy zjawisko przywłaszczenia tożsamości czasopisma naukowego miało miejsce w 2011 r., kiedy uprzednio wygasła domena sciencerecord.com została zarejestrowana ponownie przez drapieżne wydawnictwo Science Record Journals. Pojawiły się na niej trzy uprowadzone czasopisma: *Sciences Series Data Report*, *Innova Ciencia* oraz *Science and Nature*, a także siedem nowych drapieżnych czasopism. Kolejnym czasopismem, którego tożsamość została skradziona był szwajcarski periodyk *Archives des Sciences* (<http://>

www.unige.ch/sphn/), publikowany przez Société de Physique et d'Histoire Naturelle de Genève. W 2011 r. strona czasopisma została sklonowana pod domenami <http://www.archiveofscience.com> i <http://www.sciencesarchive.com>. Jalalian i Dadkhah zakładają, że za oba przestępstwa internetowe odpowiedzialny był Ruslan Boranbaev. W 2014 r. została zaobserwowana pierwsza masowa kradzież czasopism naukowych dokonana przez Jamesa Robinsona, który stworzył fałszywe strony dla kilkunastu rzetelnych periodyków naukowych, m.in. *Journal of the American Medical Association* czy *Journal of the Balkan Tribological Association*. W 2014 r. swoją działalność rozpoczął również wspomniany wcześniej profesor z Arabii Saudyjskiej, który wraz z grupą swoich współników dokonał kradzieży co najmniej sześciu czasopism naukowych (Jalalian, 2014a; Jalalian & Dadkhah, 2015).

5. Czarne listy *Hijacked Journals*

Mehrdad Jalalian w czerwcu 2014 r. opracował listę *Hijacked Journals*. Pierwsza edycja zawierała 19 czasopism, których tożsamość została przywłaszczona. Ewidencja zawierała zarówno adres internetowy rzetelnego pisma, jak i adres internetowy periodyku, który go imitował (Jalalian, 2014a). Druga edycja listy Jalaliana została opublikowana w 2015 r. w artykule *The Full Story of 90 Hijacked Journals From August 2011 to June 2015* i rejestrowała już 90 przypadków kradzieży czasopism naukowych (Jalalian & Dadkhah, 2015).

W czerwcu 2014 r. na blogu Jeffreya Bealla *Scholarly Open Access* została udostępniona lista *Hijacked Journals*, zawierająca wykaz skradzionych czasopism wraz z ich oryginalnymi odpowiednikami. Lista Bealla początkowo wycliczała 16 skradzionych tytułów, w dużej części pokrywając się z listą Jalaliana. W lutym 2015 r. lista została rozszerzona do 34 skradzionych czasopism, a w grudniu tego samego roku było ich już 96. W lutym 2016 r. Beall skatalogował na swoim blogu 106 skradzionych czasopism, a w grudniu 2016 – 115 (Beall, 2016). Dane te zostały zaprezentowane w tabeli 1.

Tab. 1. Liczba skradzionych czasopism w latach 2014–2016
(na podstawie zarchiwizowanej wersji bloga *Scholarly Open Access*)

	Liczba skradzionych czasopism
22.06.2014	16
07.02.2015	34
04.12.2015	96
29.02.2016	106
19.12.2016	115

Zarówno czarna lista Jalaliana, jak i Bealla są dostępne jedynie w zarchiwizowanej wersji i nie są uzupełniane na bieżąco, więc nie można ich uznać za aktualne i kompletne indeksy wprowadzonych czasopism. Próbę kontynuowania listy *Hijacked Journals* Bealla podjął się anonimowy badacz na blogu *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* <https://bealllist.net/hijacked-journals/>. Wykaz wprowadzonych czasopism poszerzył o 23 nowe tytuły [stan na 18.11.2020] (Hijacked Journals, 2020).

Z danych przedstawionych w tabeli 1 wynika, że od 22.06.2014 do 19.12.2016 r. pojawiło się 115 skradzionych czasopism, natomiast statystyki prezentowane na blogu *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* wskazują, że w okresie od 20.12.2016 do 18.11.2020 r. przybyło zaledwie 23 kolejnych skradzionych periodyków. Brak dokładniejszej diagnozy skali zjawiska powoduje, że nie można jasno stwierdzić, czy proceder kradzieży tożsamości periodyków naukowych cechował się efemeryczną naturą i wygasł, a obecnie może być jedynie postrzegany jako marginalny problem, czy też wciąż jest realnym problemem, jednak ma on charakter bardziej fluktuacyjny, w którym następują naprzemiennie okresy nasilenia oraz wyciszenia.

Zdaniem Jalaliana opracowanie i aktualizowanie czarnych list porwanych czasopism stanowi istotny punkt walki z tym rodzajem cyberprzestępczości, jednak jest to rozwiązanie jedynie krótkoterminowe. Badaczom selekcionującym czasopisma do publikacji swoich badań naukowych zaleca nieograniczanie się jedynie do korzystania z wykazów opracowanych przez Jalaliana, Bealla oraz anonimowego autora bloga *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers*, ale również samodzielną ocenę autentyczności periodyków pod kątem możliwości ich potencjalnej kradzieży. Jalalian postuluje także konieczność opracowania wykazu rzetelnych czasopism (Jalalian, 2015b). Khosravi i Menon rekomendują sprawdzanie artykułów publikowanych na stronie czasopisma podejrzanego o uprowadzenie w bazach Web of Science i Scopus. Z uwagi na fakt, że niektóre uprowadzone czasopisma przenikają systemy zabezpieczeń baz Web of Science i Scopus, poleca się równoczesne weryfikowanie wiarygodności czasopism w jednej jak i drugiej bazie danych (Khosravi & Menon, 2020).

6. Algorytmy wykrywające porwane czasopisma

W literaturze przedmiotu opisano pięć metod identyfikacji ukradzionych czasopism. Sugerowany przez Dadkhaha i innych schemat rozpoznania porwanych czasopism rekomenduje analizę następujących parametrów: pozycja czasopisma według parametru PageRank, obecność czasopisma w serwisie JournalSeek, dostępność poprzednich numerów czasopisma, okres istnienia domeny, występowanie tzw. *call for paper*, czyli przesyłanego przez czasopismo w formie mailowej zaproszenia do publikowania oraz kraj pochodzenia osób odwiedzających stronę internetową czasopisma (Dadkhah et al., 2015b). John Bohannon jako jedno z podstawowych źródeł weryfikacji tożsamości czasopism uważa bazy danych pozwalające poznać szczegóły rejestracji domeny czasopisma. Bohannon wskazuje dwie przesłanki świadczące o prawdopodobnym uprowadzeniu strony czasopisma: niedawna data rejestracji domeny czasopisma z kilkuletnią praktyką wydawniczą oraz niezgodność kraju rejestracji domeny z danymi adresowymi deklarowanymi na stronie lub całkowite utajnienie lokalizacji rejestracji domeny (Bohannon, 2015). Zaproponowany przez Asadi z zespołem model ewaluacji porwanych czasopism jest oparty o wykorzystanie następujących narzędzi: Web of Science Master Journal List oraz baz danych Scopus, DOI oraz Whois Domain Tool (Asadi et al., 2017). Dadkhah, Lagzian i Borchardt określili minimalne kryteria świadczące o rzetelności czasopisma: PageRank wyższy niż dwa i pochodzenie osób odwiedzających stronę czasopisma przynajmniej z trzech różnych krajów (możliwe do zweryfikowania w bazie danych Alexa) (Dadkhah et al., 2018). Natomiast opracowany

przez Dadkhaha i innych algorytm wykrywania skradzionych czasopism zaleca stworzenie drzewa decyzyjnego w oparciu o dziewięć potencjalnych atrybutów kradzionych czasopism:

- obecność linków z błędami na stronie czasopisma;
- duża liczba artykułów publikowanych w czasopiśmie w obrębie roku;
- brak spójności między lokalizacją serwera a lokalizacją rady redakcyjnej czasopisma;
- pojawianie się martwych lub nieaktywnych linków na stronie czasopisma;
- występowanie myślnika lub dywizu w nazwie domeny czasopisma;
- pozycja strony czasopisma w rankingu wyszukiwarek;
- czas zarejestrowania domeny czasopisma krótszy niż dwa lata;
- nieodróżniane pochodzenie osób odwiedzających stronę czasopisma;
- szeroki zakres tematyczny czasopisma (Shahri et al., 2017).

Żadna z wymienionych koncepcji ustalania autentyczności czasopism nie jest uniwersalna i mogą one służyć jedynie jako wskazówki dla autorów w początkowym etapie pogłębionej oceny periodyków. Podejścia wykorzystujące wskaźnik PageRank dodatkowo się zdezaktualizowały, gdyż algorytm PageRank nie jest już wykorzystywany przez narzędzia wyszukiwarki Google. Z kolei infiltracja cyberprzestępców do naukowych baz danych i ciągle doskonalenia technik phishingu używanych przy porywaniu czasopism ogranicza skuteczność pozostałych modeli, dlatego każdy przypadek czasopisma podejrzanego o uprowadzenie należy analizować indywidualnie, najlepiej łącząc wszystkie dostępne schematy i modele oceny. Dodatkowo nieustanne podnoszenie świadomości badaczy na temat identyfikacji różnych form kradzieży tożsamości periodyków jest niezwykle istotne.

7. Polskie uprowadzone czasopisma

7.1. *Sylvan*

W 2014 r. Ruslan Boranbaev skradł tożsamość polskiego miesięcznika *Sylvan*, publikowanego pod merytoryczną opieką Polskiego Towarzystwa Leśnego. Polskojęzyczny *Sylvan* został porwany metodą polegającą na stworzeniu angielskiej wersji czasopisma, zawierającej podtytuł *English Edition* (<http://sylvan.ibles.org>). W przeciwieństwie do oryginalnego odpowiednika, który nie pobiera opłat za opublikowanie artykułu i dostęp do archiwum, *Sylvan. English Edition* wyludza pieniądze zarówno od autorów za publikacje artykułu, jak i od czytelników za udostępnienie poprzednich numerów czasopisma (Beall, 2014c; Grzywacz & Bruchwald, 2014; Jalalian & Dadkhah, 2015).

Strona internetowa *Sylvan. English Edition* podaje informację, że angielska edycja czasopisma ukazuje się już od 2004 r., a wcześniejsze numery posiadają jedynie abstrakty w języku angielskim. Sklonowana strona posiada archiwum numerów zarówno przywłaszczonej wersji (*English Archive*), jak i pierwowzoru (*Polish Bulletin*). Archiwum pierwowzoru jest w całości dostępne po zalogowaniu (dotyczy to również spisów treści), z kolei archiwum numerów *Sylvan. English Edition* posiada ogólnodostępne spisy treści poszczególnych numerów, a dostęp do pełnych tekstów możliwy jest jedynie dla zalogowanych użytkowników.

Sylvan. English Edition deklaruje dwuetapowy proces recenzji trwający zaledwie siedem dni, co jest typowym drapieżnym zachowaniem w publikowaniu naukowym. Inne drapieżne praktyki stosowane przez *Sylvan. English Edition* to: uporczywe rozsyłanie wiadomości

mailowych do autorów zapraszających do publikacji w czasopiśmie, sfingowany skład rady redakcyjnej, rozszerzony zakres tematyczny przyjmowanych do publikacji artykułów, posługiwanie się fałszywymi metrykami cytowań, brak transparentnych zasad pobierania opłat od autorów, niezgodność lokalizacji redakcji czasopisma z lokalizacją domeny.

Ostatni opublikowany numer *Sylvan. English Edition* pochodzi z 2020 r., co świadczy, że podszywający się wariant czasopisma wciąż działa, potwierdza to również komunikat na stronie głównej autentycznego *Sylwana*, ostrzegający, że „domena sylwan(.)ibles(.)org nie ma nic wspólnego z serwisem redakcji *Sylwana*” (*Sylvan* Informacje, 2020) oraz informacja na anglojęzycznym profilu *Sylwana* w portalu Wikipedia (*Sylvan*, 2020). Przypadek porwania tożsamości *Sylwana* ukazuje, że mimo identyfikacji kradzieży tożsamości czasopisma, skradziona wersja wciąż prosperuje (ostatnie odnowienie domeny datuje się na 13.03.2020 r.), wyprzedzając nawet o jeden rocznik swój prawowity odpowiednik.

7.2. Inżynieria Chemiczna i Procesowa

Kolejnym polskim skradzionym periodykiem był kwartalnik *Inżynieria Chemiczna i Procesowa* (*Chemical and Process Engineering*), wydawany przez Polską Akademię Nauk. Pod już niedostępnym adresem (<http://www.processengineering.net/>) porwane czasopismo funkcjonowało do końca 2014 r., kopiując oryginalną wersję czasopisma w stopniu prawie całkowitym, łącznie z udostępnianiem autentycznego archiwum oryginału na sklonowanej stronie. Jedynymi subtelnymi różnicami były: sposób numeracji (uprowadzona strona posiadała numerację rocznikową), skład rady redakcyjnej (kilka nazwisk zostało dodanych do rady na sklonowanej stronie) oraz odmienne dane kontaktowe (ukradziona strona udostępniała dodatkowo adres mailowy oraz telefon). Numer kierunkowy podany na skradzionej stronie zaczynał się od 42, co wskazywałoby Łódź, a nie Warszawę jako deklarowaną lokalizację redakcji skradzionego czasopisma oraz miejsce rejestracji domeny (Beall, 2014a).

Po identyfikacji przez radę redakcyjną incydentu podszywania się zostały wzmocnione zabezpieczenia na stronie prawdziwego czasopisma *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, co uniemożliwiło dalsze wyłudzenie opłat od nieświadomych autorów i skutecznie zniechęciło niezidentyfikowanego cyberprzestępcę do dalszych bezprawnych działań względem pisma¹.

7.3. Systems Science

Systems Science to także polski uprowadzony kwartalnik, wydawany do 2010 r. przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Wrocławskiej. W 2014 r. nazwa czasopisma i jego numer ISSN zostały nielegalnie przejęte przez drapieżne wydawnictwo Tomas Publishing, figurujące na liście Bealla *Potential, possible, or probable predatory scholarly open-access publishers*. Na obecnie nieaktywnej stronie <http://ss.tomaspubs.com/issue.htm> wydawca fałszywie deklarował dwustopniowy proces recenzji oraz Impact Factor 1.326 za 2013 r., a za publikację jednego artykułu żądał 500 USD. *Systems Science* jest szczególnym przykładem uprowadzonego czasopisma, które przemieniło się w drapieżny periodyk, tym samym szargając wizerunek zawieszonego w 2010 r. oryginalnego czasopisma (Beall, 2014b).

¹ Informacja uzyskana od prof. dr. hab. inż. Andrzeja Binia, redaktora naczelnego kwartalnika *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, w korespondencji mailowej z okresu 07.09.2020–07.11.2020.

7.4. *Polish Polar Research*

Kradzież czwartego polskiego periodyku, *Polish Polar Research*, została odnotowana na blogu *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* 11.11.2020 (Hijacked Journals, 2020). Uprowadzenie poświadczą komunikat na oficjalnej stronie kwartalnika, przestrzegający przez fałszywą stronę internetową <http://www.polishpolar.com/>, która w sposób bezprawny wykorzystuje logo, nazwę, numer ISSN i renomę prawdziwego *Polish Polar Research* w celu wyłudzenia od autorów danych osobowych, publikacji i pieniędzy (*Polish Polar Research*, 2020).

Autentyczny periodyk wydawany jest pod auspicjami Komitetu Badań Polarnych Polskiej Akademii Nauk, natomiast w danych kontaktowych uprowadzonej wersji występuje Polska Akad. Nauk (Polish Acad. Sciences). Fałszywa kopia *Polish Polar Research* wymienia wśród członków rady redakcyjnej nazwiska naukowców, którzy w prawdziwym *Polish Polar Research* wchodzi w skład komitetu doradczego, szczyli się Impact Factorem 1.118, będącym Impact Factorem oryginalnego *Polish Polar Research* z 2018 r., a także deklaruje multidyscyplinarny profil wydawniczy. Archiwum numerów sklonowanego czasopisma, dostępne jedynie po zalogowaniu, sięga 2014 r.

Domena polishpolar.com została zarejestrowana w Kijowie przez komputer o adresie IP 176.119.29.44, który również jest powiązany z domenami borenav.com i revistaeducation.org, co wskazywałoby, że wraz z przywłaszczeniem tożsamości *Polish Polar Research* została skradziona tożsamość dwóch innych periodyków: *Boreal Environment Research* oraz *Revista de Educación*. Podobny szablon fałszywych stron internetowych wszystkich trzech skradzionych czasopism nie pozostawia wątpliwości, że sprawcą tych kradzieży jest jeden cyberprzestępca².

8. Zakończenie

Dotychczasowo zidentyfikowane przypadki kradzieży tożsamości czasopism naukowych sygnalizują, że zjawisko porwania periodyków naukowych może być niebezpieczne dla integralności komunikacji naukowej, powodując nie tylko naruszenie standardów publikowania naukowego i zniekształcenie wartości nauki jako takiej, ale również skutkując niewłaściwym wydatkowaniem funduszy publicznych i środków prywatnych przeznaczonych na koszty publikacji wyników badań naukowych.

Uprowadzone periodyki są prawdopodobnie większym zagrożeniem dla świata nauki niż drapieżne czasopisma, gdyż trudniej je zdemaskować. Ze względu na to, że skradzione czasopisma markują prestiżowe periodyki naukowe, mogą otrzymywać znacznie więcej manuskryptów od badaczy, które później albo nie są w ogóle publikowane, albo są publikowane w drapieżnym trybie, niezależnie od ich poziomu merytorycznego, bez odpowiedniej procedury recenzji. Z jednej strony, artykuły o niskiej jakości publikowane w kradzionych

² Ten sam cyberprzestępca może być również podejrzewany o kradzież wyszczególnionych na blogu *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* następujących czasopism: *Preslia Journal*, *Agrociencia Journal* i *Fourrages Journal*, z domenami zarejestrowanymi w Kijowie, o równie zbliżonych wizualnie szatach graficznych stron internetowych.

czasopismach będą zanieczyszczać naukę, a brak indeksacji będzie prowadzić do niemożności wykrycia plagiatów w tych artykułach. Z drugiej strony, mogą się na łamach ukradzionych pism pojawiać również rzetelne publikacje, które nie będą indeksowane, przez co staną się niewidzialne dla naukowych baz danych. Nie będą też archiwizowane, więc ich żywot może być bardzo krótki. Dlatego w środowisku naukowym wielu badaczy optuje za możliwością ponownego opublikowania wartościowych artykułów z uprowadzonych czasopism (Danevska et al., 2016; Jalalian, 2015a). Warto zaznaczyć, że deficyt indeksacji i archiwizacji artykułów publikowanych w kradzionych czasopismach nie oznacza, że niskiej jakości artykuły z uprowadzonych pism nie są cytowane, co również zaburza spójność nauki (Dadkhah & Borchardt, 2016; Dadkhah et al., 2016c).

Deficyt precyzyjnych danych na temat liczby ukradzionych periodyków naukowych z okresu od 20.12.2016 do 18.11.2020 r. sprawia, że nie można jasno stwierdzić, czy problem kradzieży tożsamości czasopism naukowych miał charakter ulotny i może podlegać jedynie studiom historycznym, czy też wciąż jest silnie obecny w systemie komunikacji naukowej i nadal stanowi dla niego poważne zagrożenie. Warto jednak nieustannie podnosić świadomość naukowców odnośnie nierzetelnych praktyk wydawniczych. Uwrażliwienie polskich pracowników nauki na problem naruszania zasad etyki publikowania naukowego jest szczególnie istotne, gdyż rodzimi badacze swobodnie publikują w czasopismach zagranicznych, a brak wyczerpującego katalogu ukradzionych periodyków i kompletnego wzorca ich identyfikacji powoduje konieczność samodzielnej analizy każdego przypadku czasopisma, w którym autor chciałby opublikować swój artykuł. Ponadto kradzież polskich czasopism pokazuje, że zjawisko nie jest aż tak odległe i może również dotyczyć polskiego czasopiśmiennictwa, czego przykładem są uprowadzone *Sylwan*, *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*, *Systems Science* oraz *Polish Polar Research*.

Bibliografia

- Asadi, A. et al. (2017). Online-Based Approaches to Identify Real Journals and Publishers From Hijacked Ones. *Science and Engineering Ethics*, 23, 305–308, <https://doi.org/10.1007/s11948-015-9747-9>
- Asim, Z., Sorooshian, S. (2020). Clone Journals: A Threat to Medical Research. *Sao Paulo Medical Journal*, 137(6), 550–551, <https://doi.org/10.1590/1516-3180.2018.0370160919>
- Baxter, P., Jack, S. (2008). Qualitative Case Study Methodology: Study Design and Implementation for Novice Researchers. *The Qualitative Report*, 13(4), 544–559. <https://nsuworks.nova.edu/tqr/vol13/iss4/2/>
- Beall, J. (2014a). *De Gruyter Journal Hijacked* [online]. Scholarly Open Access, [07.09.2020], <https://web.archive.org/web/20140625073016/http://scholarlyoa.com/2014/06/10/de-gruyter-journal-hijacked/>
- Beall, J. (2014b). *Have I Discovered the Source of the Hijacked Journals?* [online]. Scholarly Open Access, [07.11.2020], <https://web.archive.org/web/20150407001648/http://scholarlyoa.com/2014/01/21/have-i-discovered-the-source-of-the-hijacked-journals/>
- Beall, J. (2014c). *Red Alert: Polish Scholarly Journal Is Hijacked* [online]. Scholarly Open Access, [07.09.2020], <https://web.archive.org/web/20140702002056/http://scholarlyoa.com/2014/05/02/red-alert-polish-scholarly-journal-is-hijacked/>
- Beall, J. (2016). *Hijacked Journals* [online]. Scholarly Open Access, [07.09.2020], <https://web.archive.org/web/20170111172313/https://scholarlyoa.com/other-pages/hijacked-journals/>
- Bohannon, J. (2015). Feature: How to Hijack a Journal. *Science*, 350(6263), 903–905. <https://www.sciencemag.org/news/2015/11/feature-how-hijack-journal>

- Burdzik, T. (2017). Drapieżne czasopisma jako przykład nieetycznego publikowania. *Filozofia i Nauka. Studia filozoficzne i interdyscyplinarne* [online], 5, [08.12.2020], http://filozofianauka.ifispan.waw.pl/wp-content/uploads/2017/06/Burdzik_131.pdf
- Cisek, S. (2010). Metoda analizy i krytyki piśmiennictwa w nauce o informacji i bibliotekoznawstwie w XXI wieku. *Przegląd Biblioteczny*, 78(3), 273–284, <https://doi.org/10.36702/pb.411>
- Dadkhah, M. (2015). New Types of Fraud in the Academic World by Cyber Criminals. *Journal of Advanced Nursing*, 72(12), 2951–2953, <https://doi.org/10.1111/jan.12856>
- Dadkhah, M. (2016). Letter to the JAVA Editor. *Journal of the Association for Vascular Access*, 21(1), 19–20, <http://dx.doi.org/10.1016/j.java.2015.11.001>
- Dadkhah, M. et al. (2015a). An Introduction to Journal Phishings and Their Detection Approach. *TELKOMNIKA Telecommunication, Computing, Electronics and Control*, 13(2), 373–380, <http://dx.doi.org/10.12928/telkomnika.v13i2.1436>
- Dadkhah, M. et al. (2015b). How Can We Identify Hijacked Journals? *Bulletin of Electrical Engineering and Informatics*, 4(2), 83–87, <http://dx.doi.org/10.11591/eei.v4i2.449>
- Dadkhah, M., Stefanutti, C. (2015). Hijacked Journals Are Emerging as a Challenge for Scholarly Publishing. *Polish Archives of Internal Medicine*, 125(10), 783–784, <https://dx.doi.org/10.20452/pamw.3125>
- Dadkhah, M., Maliszewski, T. (2015). Hijacked Journals – Threats and Challenges to Countries’ Scientific Ranking. *International Journal of Technology Enhanced Learning*, 7(3), 281–288, <https://doi.org/10.1504/IJTEL.2015.072819>
- Dadkhah, M., Sutikno, T. (2015). Phishing or Hijacking? Forgers Hijacked du Journal by Copying Content of Another Authenticate Journal. *Indonesian Journal of Electrical Engineering and Informatics*, 3(3), 119–120, <http://dx.doi.org/10.11591/ije.v3i3.169>
- Dadkhah, M., Borchardt, G. (2016). Hijacked Journals: An Emerging Challenge for Scholarly Publishing. *Aesthetic Surgery Journal*, 36(6), 739–741, <https://doi.org/10.1093/asj/sjw026>
- Dadkhah, M., Maliszewski, T., Jazi, M. D. (2016a). Characteristics of Hijacked Journals and Predatory Publishers: Our Observations in the Academic World. *Trends in Pharmacological Sciences*, 37(6), 415–418, <https://doi.org/10.1016/j.tips.2016.04.002>
- Dadkhah, M., Maliszewski, T., Lyashenko, V. (2016b). An Approach for Preventing the Indexing of Hijacked Journal Articles in Scientific Databases. *Behaviour & Information Technology*, 35(4), 298–303, <https://doi.org/10.1080/0144929X.2015.1128975>
- Dadkhah, M., Maliszewski, T., Teixeira da Silva, J.A. (2016c). Hijacked Journals, Hijacked Web-Sites, Journal Phishing, Misleading Metrics, and Predatory Publishing: Actual and Potential Threats to Academic Integrity and Publishing Ethics. *Forensic Science, Medicine, and Pathology*, 12, 353–362, <https://doi.org/10.1007/s12024-016-9785-x>
- Dadkhah, M., Seno, S., Borchardt, G. (2017). Current and Potential Cyber Attacks on Medical Journals; Guidelines for Improving Security. *European Journal of Internal Medicine*, 38, 25–29, <https://doi.org/10.1016/j.ejim.2016.11.014>
- Dadkhah, M., Lagzian, M., Borchardt, G. (2018). Academic Information Security Researchers: Hackers or Specialists? *Science and Engineering Ethics*, 24, 785–790, <https://doi.org/10.1007/s11948-017-9907-1>
- Danevska, L. et al. (2016). How to Recognize and Avoid Potential, Possible, or Probable Predatory Open-Access Publishers, Standalone, and Hijacked Journals. *PRILOZI*, 37(2–3), 5–13, <https://doi.org/10.1515/prilozi-2016-0011>
- Devnani, M., Gupta, A. (2015). Predatory Journals Are Only Part of the Problem. *BMJ*, 350, 707, <https://doi.org/10.1136/bmj.h707>
- Grzywacz, A., Bruchwald, A. (2014). Do czytelników. *Sywan* [online], 158(6), [08.12.2020], https://sywan.lasy.gov.pl/apex/f?p=105:10::NO::P10_NAZWA_PLIKU,P10_ARTYKUL,P10_ZESZYT_NEW:F247765846%2F2014_06_403au.pdf,2014085,2014_6

- Günaydin, G., Doğan, N. (2015). A Growing Threat for Academicians: Fake and Predatory Journals. *Journal of Academic Emergency Medicine*, 14(2), 94–96, <https://doi.org/10.5152/jaem.2015.48569>
- Hijacked Journals (2020). *Beall's List of Potential Predatory Journals and Publishers* [online] [04.11.2020], <https://beallslist.net/hijacked-journals/>
- Jalalian, M. (2014a). *Hijacked Journal List 2014, First Edition, June 2014* [online]. Dr. Mehrdad Jalalian. Academic Journalism, Publication Ethics, [08.12.2020], <https://web.archive.org/web/20170107092032/http://www.mehrdadjalalian.com/index.php/list-of-hijacked-journals-and-fake-publishers/30-hijacked-journal-list-2014-first-edition-june-2014>
- Jalalian, M. (2014b). Hijacked Journals Are Attacking the Reliability and Validity of Medical Research. *Electronic Physician*, 6(4), 925–926, <https://dx.doi.org/10.14661/2014.925-926>
- Jalalian, M. (2015a). A Second Chance for Authors of Hijacked Journals to Publish in Legitimate Journals. *Electron Physician*, 7(2), 1017–1018. <https://doi.org/10.14661/2015.1017-1018>
- Jalalian, M. (2015b). Solutions for Commandeered Journals, Debatable Journals, and Forged Journals. *Contemporary Clinical Dentistry*, 6(3), 283–285, <https://dx.doi.org/10.4103/0976-237X.161852>
- Jalalian, M., Mahboobi, H. (2014). Hijacked Journals and Predatory Publishers: Is There a Need to Re-Think How to Assess the Quality of Academic Research? *Walailak Journal of Science and Technology*, 11(5), 389–394, <https://doi.org/10.2004/wjst.v11i5.1004>
- Jalalian, M., Dadkhah, M. (2015). The Full Story of 90 Hijacked Journals From August 2011 to June 2015. *Geographica Pannonica*, 19(2), 73–87, <https://doi.org/10.5937/GeoPan1502073J>
- Khosravi, M., Menon, V. (2020). *Reliability of Hijacked Journal Detection Based on Scientometrics, Altmetric Tools and Web Informatics: A Case Report Using Google Scholar, Web of Science and Scopus. Preprint version 2* [online], TechRxiv, [12.10.2020], <https://doi.org/10.36227/techrxiv.11385849>
- Kolahi, J., Khazaei, S. (2015). Journal Hijacking: A New Challenge for Medical Scientific Community. *Dental Hypotheses*, 6(1), 3–5, <https://doi.org/10.4103/2155-8213.150858>
- Kotlarek-Naskręt, M., Hajduk, R. (2015). Możliwość współpracy bibliotek z kadrą naukową w walce z cyberprzestępczością. *Forum Bibliotek Medycznych* [online], 8(2)(16), [08.12.2020], http://cybra.lodz.pl/Content/14546/114_pdfsam_FBM_2_2015.pdf
- Krajewski, P., Modrzewska, M. (2015). Ciemna strona Open Access – naukowcy w szponach drapieżnych wydawców. *Forum Bibliotek Medycznych* [online], 8(2)(16), [08.12.2020], <http://cybra.lodz.pl/dlibra/publication/17487/edition/14554/content>
- Krzych, B. (2017). Gdy nauka staje się grą... (De)konstruktywnie i krótko o pewnych (nieczystych) regułach świata akademii. *UR Journal of Humanities and Social Sciences*, 2(3), 133–145, <https://doi.org/10.15584/johass.2017.2.7>
- Kulczycki, E. (2015). *Uważajcie na oszustów i kradzione czasopisma* [online]. Warsztat Badacza, [09.11.2019], http://ekulczycki.pl/warsztat_badacza/uwazajcie-na-oszustow-i-kradzone-czasopisma/
- Lukić, T. et al. (2014). Predatory and Fake Scientific Journals/Publishers – a Global Outbreak With Rising Trend: A Review. *Geographica Pannonica*, 18(3), 69–81, <https://doi.org/10.5937/GeoPan1403069L>
- Memon, A. R. (2019). Hijacked Journals: A Challenge Unaddressed to the Developing World. *Journal of the Pakistan Medical Association* [online], 69(10), [08.12.2020], https://jpma.org.pk/article-details/9344?article_id=9344
- Menon, V. G. (2019). *Hijacked Journals: What They Are and How to Avoid Them* [online]. Publons, [16.11.2019], <https://publons.com/blog/hijacked-journals-what-they-are-and-how-to-avoid-them/>
- Menon, V. G., Khosravi, M. (2019). Preventing Hijacked Research Papers in Fake (Rogue) Journals Through Social Media and Databases. *Library Hi Tech News*, 36(5), 1–6, <https://doi.org/10.1108/LHTN-11-2018-0070>
- Nieradko-Iwanicka, B. (2015). Warning: Hijacked Journals. *Polish Archives of Internal Medicine*, 125(7–8), 596, <https://dx.doi.org/10.20452/pamw.2987>

- Polish Polar Research (2020). Fraud Notice [online]. *Polish Polar Research*, [01.12.2020], <http://journals.pan.pl/ppr/>
- Rychlik, M., Theus, M. (2018). Otwarty dostęp do piśmiennictwa naukowego. Przegląd funkcjonujących form – legalnych i nielegalnych. *Biblioteka*, 22(31), 157–173, <https://doi.org/10.14746/b.2018.22.9>
- Santos Martins, T. G. et al. (2016). Hijacked Scientific Journals: A Warning to Researchers. *Einstein (São Paulo)*, 14(1), 113, <https://dx.doi.org/10.1590/S1679-45082016CE3632>
- Shahri, M. A. et al. (2017). Detecting Hijacked Journals by Using Classification Algorithms. *Science and Engineering Ethics*, 24, 655–668. <https://doi.org/10.1007/s11948-017-9914-2>
- Sorooshian, S. (2016). Publication Phishing: A Growing Challenge for Researchers and Scientific Societies. *Current Science* [online], 110(5), [08.12.2020], <https://core.ac.uk/download/pdf/159190804.pdf>
- Sylwan (2020). *Wikipedia: wolna encyklopedia* [online]. [11.09.2020], <https://en.wikipedia.org/wiki/Sylwan>
- Sylwan Informacje (2020). Sylwan [online] [29.11.2020], <https://sylwan.lasy.gov.pl/>
- Szczepaniak, J. (2017). Drapieżna nauka. *Życie Uczelni: Politechnika Łódzka Biuletyn Informacyjny* [online], 139, [08.12.2020], <https://www.zycieuczelni.p.lodz.pl/drapiezna-nauka>
- Trapp, J. (2020). Predatory Publishing, Hijacking of Legitimate Journals and Impersonation of Researchers via Special Issue Announcements: A Warning for Editors and Authors About a New Scam. *Physical and Engineering Sciences in Medicine*, 43, 9–10, <https://doi.org/10.1007/s13246-019-00835-5>
- Van Zundert, A., Klein, A. (2019). How to Avoid Predatory and Hijacking Publishers? *European Journal of Anaesthesiology*, 36(11), 807–809, <https://doi.org/10.1097/EJA.0000000000001072>
- Watson, R. (2015). Hijackers on the Open Access Highway. *Nursing Open*, 2(3), 95–96, <https://doi.org/10.1002/nop2.36>
- Watson, R. (2018). The Fight Against Fraud Continues. *Nursing Open*, 5(3), 236, <https://doi.org/10.1002/nop2.189>
- Zeeshan, A., Zeeshan, S., Surriyya, S. (2020). Journals as a Global Threat to Pharmaceutical Research and Development. *Journal of Young Pharmacists*, 12(2), 185–186, <https://doi.org/10.5530/jyp.2020.12.38>

Identity Theft of Scientific Journals

Abstract

Purpose/Thesis: The aim of this paper is to review the history of identity fraud involving scientific journals and the state of scholarship on this phenomenon. The article presents cybercriminals' methods of operation and the algorithms for detecting hijacked scientific periodicals.

Approach/Methods: The account of identity fraud of scientific journals is based on a deep critical review of literature from the period 2014–2020. Scams involving *Sylwan*, *Chemical and Process Engineering*, *Systems Science* and *Polish Polar Research* were used as case studies.

Results and Conclusions: Characteristics of the issue led to the conclusion that the identity theft of scientific journals is particularly threatening to the integrity of scientific communication, violating the principles of reliability of scientific publications and distorting the image of science.

Originality/Value: The conducted critical review of literature gave a comprehensive picture of identity fraud of scientific journals. The study of the cases of *Sylwan*, *Chemical and Process Engineering*, *Systems Science* and *Polish Polar Research* provided insight into this cybercrime in Polish scientific publishing.

Keywords

Hijacked journals. Identity theft of scientific journals. Journal phishing. Scientific journals.

NATALIA BIAŁKA, absolwentka informacji naukowej i bibliotekoznawstwa oraz historii na Uniwersytecie Jagiellońskim, doktorantka na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Database Coordinator w wydawnictwie De Gruyter. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół drapieżnego publikowania w komunikacji naukowej.

Kontakt z autorką:

natalia2.bialka@doctoral.uj.edu.pl

Instytut Studiów Informacyjnych,

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej,

Uniwersytet Jagielloński

ul. Łojasiewicza 4

30-348 Kraków